

[Pürschel.]

nytte? Jeg konstaterer, at han ikke svarede paa Spørgsmaalet: gælder Forsvarsviljen ogsaa et ikke-socialistisk Danmark? Jeg konstaterer, at det ærede Medlem fortsatte med sin Blækspruttetaktik, idet han taler om, at jeg skulde have sagt, at det ikke var en Opgave. Jeg sagde: dette er ikke en Opgave for Forsvaret, og selv det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tænker vel ikke paa at mobilisere Maskingeværer og Flyvemaskiner mod nazistiske Lærdomme? (*Afbrydelse*: Ja, monstro han ikke gør). Ja, hvad skulde man ellers faa ud af en saadan taaget Tale som den, der er præsteret her? Det er virkelig beklageligt, at det ærede Medlem indlader sig paa at tage en Diskussion om to Emner, som han roder sammen i en haabløs Pærevælling uden mindste Evne eller Vilje til at holde dem ude fra hinanden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch aflagde ikke et eneste Vidnesbyrd om, at der fra sønderjysk Side, hverken i Presse eller fra Rigsdagsmænd, er faldet en eneste Udtalelse, er kommet en eneste Artikel, som viser, at man ikke staar paa samme fuldt forsvarsvenlige Standpunkt som Det konservative Parti. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tænker vel ikke paa, at man skulde mobilisere et Forsvar mod en aandelig eller en uaandelig Bevægelse, man kalde den, hvad man vil? Hvad er Socialdemokratiet i dette Land? Det er jo ligefrem snydt ud af Næsen paa det tyske, det er i saa høj Grad som nogen Bevægelse fremgaaet af det tyske Socialdemokrati. Men jeg spørger det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch: har vi for vort Vedkommende fremsat en eneste Udtalelse, som ikke klart viser vor Forsvarsvenlighed? Derfor maa det ærede Medlem virkelig ogsaa give Besked — om han ikke kan gøre det nu, saa faar han jo Lejlighed til det senere — og svare paa de Spørgsmaal, der er stillet til ham: hvad er hans Mening, hvad er Regeringens Mening med alle disse Udtalelser? Er de kun Udtryk for en Angst for Socialdemokratiets Fremtid, eller er de et Udtryk for national Vilje til at forsvare Landet.

A. Chr. Christensen: Jeg vil gerne allerede paa nærværende Tidspunkt rette en indtrængende Henvendelse til den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri, om

ikke der var Mulighed for at række en hjælpende Haand til de Mennesker, der led saa umaadelige Tab under Stormen Onsdagen den 11. Oktober. Den var jo af et Omfang og en Styrke, som vi skal helt tilbage til Julestormen i 1902 for at finde Magen til, og her var det ikke alene Huse og Tage, det gik ud over, skønt det kunde være slemt nok, men det gik i allerhøjeste Grad ud over vore Fiskere baade ved Limfjorden og andre Steder, hvor man i det væsentlige fisker med faststaaende Redskaber, saavel Baade som Hyttefåde led stor Skade; alene i vor By var der kun 3 Baade, der ikke blev slaaet ned, saa hele Indholdet, baade Aal og Redskaber, flød bort.

Jeg har allerede ved en tidligere Sags Behandling nævnt, at Fiskeriet i Limfjorden nærmest er mislykket i Aar; Fiskerne fik ingenting i September, og nu havde de lige faaet deres Garn rensat og rettet op, og der havde begyndt at vise sig Aal, og saa kom denne voldsomme Storm og slog det hele over Ende. Ødelæggelsen er saa voldsom, at de Redskaber, der ikke var helt nye, er revet fuldstændig i Ralter og Pjalter, og det er umuligt at bøde dem; de nye er ogsaa revet itu, men de kan dog bødes. Nu er det altid de fattigste Fiskere, der har de daarligste Redskaber, da de ikke kan faa Raad til at bekoste noget nyt, særlig i de senere Aar, hvor Fiskeriet er aftagende. Jeg tror, alle vil kunne forstaa, at det er med et tungt Sind, man nu gaar i Gang med at samle Stumperne i Land; de ligger og flyder rundt i Fjorden mellem hinanden, og det vilde være umuligt at skelne imellem dem, hvis ikke hver havde sit Kendingsmærke.

At det ikke er Smaating, det drejer sig om, vil man kunne forstaa, naar jeg nævner, at der alene fra vor By er ca. 1400 Ruser i Fjorden. Jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede Minister at tage med den største Velvilje paa et eventuelt Andragende om en Haandsrækning i Lighed med den, der ydedes Fiskerne ved Bønnerup Strand, da de blev saa haardt ramt af Stormen i 1919. Ellers frygter jeg for, at der vil være mange, som ikke vil være i Stand til at skaffe sig Redskaber af nogen Betydning til fortsat Fiskeri.

Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at Fiskeriet i Limfjorden Aar for Aar tegner til at blive ringere og vanskeligere. Det gælder i alt Fald for hele den østlige Del af Fjorden, hvor det ser ud til, at Torsken og Silden snart er forsvundet, men ogsaa Skrubber og andre